

Povestiri cu ponezi și cai

40 de povestiri
clasice încântătoare

Culese de Vic Parker

ÎN ȘA

Dresajul	12
Fragment din Black Beauty, de Anna Sewell	
Alice și Cavalerul Alb	23
Fragment din Alice în Tara din Oglindă, de Lewis Carroll	
Poneii câmpior	28
Fragment din Long Lance, de Chief Buffalo Child Long Lance	
Scos la plimbare	44
Fragment din Calul vorbitor, de F. Anstey	
Calul talisman	57
Veche poveste populară chineză	
Îmbânzirea mâinu[ui]	64
Fragment din Micuții domni, de Louisa M. Alcott	
Trezirea calu[ui] din Lemn	76
Fragment din Minunatul tărâm din Oz, de L. Frank Baum	
Călăreții de ponei	95
Fragment din Călăreții de ponei din munții Rocky, de Frank Gee Patchin	

ARMĂSARI NOBILI

Calul cel alb	112
<i>De E. Nesbit</i>	
Calul fulger și prințul Persiei	130
<i>De James Baldwin</i>	
Soldățelul	143
<i>Fragment din Povestea unui cal, de Mark Twain</i>	
Botezul lui Black Beauty	153
<i>Fragment din Black Beauty, de Anna Sewell</i>	
Calul de luptă al lui Alexandru	164
<i>De Andrew Lang</i>	
Bătrânul Praf-de-Pușcă și stafia	172
<i>Fragment din Legenda călărețului fără cap, de Washington Irving</i>	
Pegas, calul înaripat	183
<i>De James Baldwin</i>	
Sigurd eroul și bunul său cal, Grani	198
<i>De Andrew Lang</i>	

PE ARIPILE VÂNTULUI

Calul fermecat	208
<i>Fragment din 1001 de nopți, de Andrew Lang</i>	
Calul dun	225
<i>Editată de Hamilton Wright Mabie</i>	
Calul magicianului	236
<i>De Andrew Lang</i>	
Al Borak	254
<i>De James Baldwin</i>	
Fuga după doctor	262
<i>Fragment din Black Beauty, de Anna Sewell</i>	
Prințul cajlor	272
<i>Fragment din Dorothy și Vrăjitorul din Oz, de L. Frank Baum</i>	
Carul lui Helios	280
<i>Un mit din Grecia antică, repovestit de James Baldwin</i>	
Dragonul, vrăjitoarea și caii gemeni	293
<i>Fragment din Cele nouă păunițe și merele de aur, de Andrew Lang</i>	

AVVENTURI ÎN SA

- Ciccu și calul său săritor 31°
Bazată pe o poveste tradițională de pe insula italiană Sicilia,
de Andrew Lang
- Luat de ape 325
Fragment din Călăreții de ponei din Montana,
de Frank Gee Patchin
- Uriașul și unicornul 341
O poveste populară evreiască repovestită de Gertrude Landa
- zile furtunoză 348
Fragment din Black Beauty, de Anna Sewell
- Vîtejii frați cai 359
O veche poveste populară românească repovestită de Andrew Lang
- Prințesa de pe dealul din sticla 378
Vechi basm norvegian repovestit de Sir George Webbe Dasent
- Caii din Poiana Scareului 394
De Andrew Lang
- Griffen, zburătorul 402
De James Baldwin

LIBER, ACASĂ

Calul și mânzul	414
De Jean Pierre Claris de Florian	
Calul și măslinul	419
Mit grecesc antic repovestit de James Baldwin	
Trăs cu cheița	435
Fragment din Zâna Mopsa, de Jean Ingelow	
Jupiter și calul	452
De Gotthold Ephraim Lessing	
Hipogriful	457
Fragment din Cartea animalelor, de E. Nesbit	
Un târg de cai	474
Fragment din Black Beauty, de Anna Sewell	
Cei săpte mânji	486
Basm norwegian tradițional repovestit de Sir George Webbe Dasent	
Bătrânul cal din Atri	503
O versiune a unei povești populare italiene tradiționale, de James Baldwin	
Despre artiști	512

Dresajul

Fragment din *Black Beauty*,
de Anna Sewell

Anna Sewell este autoarea primului roman despre aventurile unui căluț aşa cum se văd prin ochii acestuia. Plasată în Anglia victoriană, cartea relatează experiențele dificile pe care Black Beauty le are de înfruntat. Povestea începe cu perioada în care Black Beauty era încă un mânz și trăia la o fermă, alături de mama sa și alți câțiva căluți.

CREȘTEAM. Părul negru strălucitor devenise fin și moale. Aveam un picior alb, iar în frunte, o frumoasă stea albă. Eram considerat foarte chipeș. Stăpânul meu refuza să mă vândă înainte să împlinesc patru ani – spunea că băieții nu ar trebui să

lucreze ca bărbații în toată firea și mânjii nu ar trebui să fie puși la treabă ca niște cai adevărați până nu deveneau adulții.

Când am împlinit patru ani, stăpânul Gordon a venit să mă vadă. Mi-a examinat ochii, botul și picioarele, pe care le-a pipăit până jos, apoi m-a pus să merg la pas, la trap și la galop în fața lui. Părea să îi placă de mine și a spus:

– După ce va fi dresat, se va descurca foarte bine.

Stăpânul meu a zis că mă va iniția chiar el, căci nu voia să mă sperii sau să mă rănesc și, fără să mai piardă timpul, a început dresajul în ziua următoare.

Poate nu știe toată lumea ce este dresajul, așa că am să explic. Înseamnă să înveți un

ÎN ȘA

cal să poarte șa și frâu și să ducă în spinare un bărbat, o femeie sau un copil, în liniște, exact acolo unde doresc. În plus, trebuie să înevețe să tragă după el o trăsură, la pas sau la trap, încet sau rapid, exact aşa cum dorește vizitoul.

Nu trebuie să se sperie niciodată de ceea ce vede și nu are voie să comunice cu alți cai, nici să muște sau să lovească. Nu are voie să facă lucrurile de capul lui, ci trebuie să îndeplinească întotdeauna voința stăpânului său, chiar și atunci când e foarte obosit sau flămând. Cel mai rău e că, atunci când i se pune hamul, nu are voie nici să sară de bucurie, nici să se culce de oboseală. Deci, vedeți voi, această inițiere e ceva important. Eram de mult obișnuit să port căpăstru și să

fiu purtat pe câmpuri și pe drumeaguri, dar acum urma să port zăbală și frâu.

În ziua aceea, stăpânul mi-a dat niște ovăz, ca de obicei. Apoi, după numeroase încercări nereușite, mi-a băgat zăbala în gură și mi-a fixat frâul – dar ce neplăcut era!

Cei care nu au purtat niciodată o zăbală nu își pot imagina cât de neplăcută e senzația. O bucată mare din oțel rece și tare, groasă cât degetul unui bărbat, și se bagă în gură, printre dinți, peste limbă, cu capetele ieșite în exterior, fixate bine cu niște curele care se prind peste cap, pe sub gât, în jurul nasului și pe sub bărbie, astfel încât sub nicio formă să nu te poți descotorosi de obiectul acela oribil. E foarte rău! Da, foarte rău! Cel puțin mie aşa mi s-a părut, deși știam că

mama purta întotdeauna o zăbală când ieșea la plimbare și, la fel, toți ceilalți cai după ce creșteau. Și aşa, îmbiat cu ovăzul gustos și încurajat de mângâierile stăpânului, de vorbele și gesturile lui blânde, am ajuns să port zăbală și ham.

Apoi a venit rândul șeii, dar nu a fost nici pe jumătate la fel de rău. Stăpânul mi-a pus-o foarte bland, în timp ce Daniel îmi ținea capul. Apoi a legat chingile pe sub trunchiul meu, mângâindu-mă și vorbind cu mine în tot acest timp.

Mi-a dat niște ovăz, apoi m-a plimbat puțin de căpăstru. A continuat să facă asta în fiecare zi, până când am început

Dresajul

să aştept ovăzul și şaua. În cele din urmă, într-o dimineaţă, stăpânul mi s-a urcat în spinare şi m-a călărit în jurul poieniţei pe iarba moale. Cu siguranţă, mi s-a părut ciudat, dar trebuie să recunosc că m-am simtit oarecum mândru purtându-l astfel, iar pe măsură ce el a continuat să mă călărească puțin în fiecare zi, am ajuns în scurt timp să mă obișnuiesc.

Următoarea treabă neplăcută a fost purtatul potcoavelor – și acest lucru a fost foarte greu la început. Stăpânul a mers cu mine la atelierul potcovarului pentru a se asigura că nu mă rănesc

sau mă sperii. Fierarul mi-a luat, pe rând, fiecare picior, a tăiat o parte din copită – nu m-a durut, aşa că am stat în trei picioare până când și-a terminat treaba. Apoi a luat o bucată de fier de forma piciorului meu și mi-a prins-o de copită cu câteva cuie, pentru a fixa ferm potcoava. Îmi simțeam picioarele foarte țepene și grele, dar cu timpul m-am obișnuit.

După toate acestea, au apărut și alte lucruri care trebuiau purtate. Mai întâi, un guler greu și țeapăn pentru gât și un căpăstru cu două porțiuni mai late în lateral care se cheamă ochelari și care mă lăsau să privesc doar în față.

Apoi a venit o șa mică, prinsă cu o curea țeapănă și neplăcută care se strângea chiar sub coadă – acela era cruponul. Detestam

Dresajul

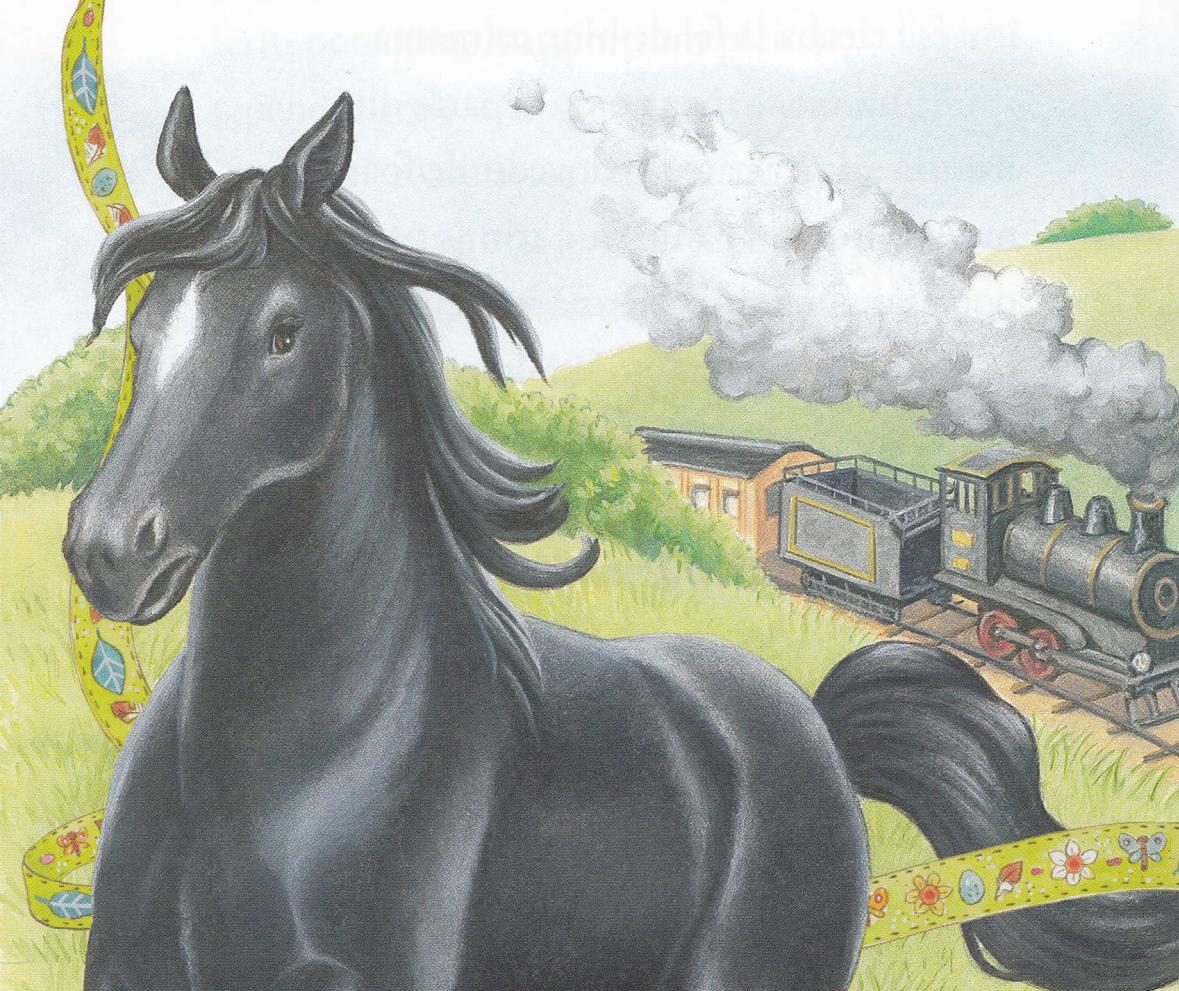
cruponul! Coada mea lungă, îndoită și vârâtă prin acea curea, îmi dădea un sentiment la fel de neplăcut ca zăbala. Îmi venea să lovesc pe cineva cu picioarele, dar desigur că nu puteam lovi un stăpân atât de bun, aşa că în timp m-am obișnuit cu toate și am reușit să îmi fac treaba la fel de bine ca mama.

Să nu uit să menționez o parte din instruirea mea care s-a dovedit de foarte mare ajutor. Stăpânul m-a trimis pentru două săptămâni la o fermă învecinată, unde se afla o poieniță mărginită într-o parte de o cale ferată. Am fost lăsat acolo, printre câteva oi și vaci.

Nu am să uit niciodată primul tren care a trecut prin apropiere. Pășteam liniștit lângă calea ferată când am auzit un sunet ciudat în

ÎN ȘA

depărtare. Nici n-am apucat să mă dumiresc de unde venea, când am auzit un huruit și un zăngănit, am văzut un norișor de fum, iar pe lângă mine a trecut o dâră lungă și neagră, dispărând înainte să apuc să trag aer în piept. M-am întors și am galopat cât am

Dresajul

putut de repede până la cel mai îndepărtat capăt al poieniței, iar acolo m-am oprit pufăind plin de uimire.

În acea zi au trecut multe alte trenuri, nu toate la fel de rapide. Acestea intrau în gara aflată în apropiere și uneori scoteau un țipăt și un scrâșnit oribil înainte de a se opri. Mie mi se părea îngrozitor, dar vacile continuau să pască liniștite și aproape nici nu ridicau capetele când însăpmântătoarea arătare neagră trecea pe lângă noi pufăind și huruind.

Următoarele câteva zile nu am putut să pasc liniștit, dar când am descoperit că teribila creatură nu ajungea niciodată pe câmp și nici nu îmi făcea vreun rău, am început să nu o mai bag în seamă și, în foarte

ÎN ȘA

scurt timp, eram la fel de indiferent la trecerea trenului precum vacile și oile.

De atunci am văzut mulți cai foarte alarmați și speriați la vederea sau la auzul unei locomotive cu abur, dar, mulțumită grijii bunului meu stăpân, eu sunt la fel de netemător în gări precum în propriul grajd.

În concluzie, dacă cineva vrea să dreseze bine un cal Tânăr, aşa trebuie să procedeze.